

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 791/2007

2007 m. gegužės 21 d.

nustatantis papildomų išlaidų, patirtų prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais iš atokiausių Azorų, Madeiros, Kanarų salų, Prancūzijos Gvianos bei Reuniono regionų, kompensavimo schemą

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį ir 299 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi

(1) Žuvininkystės sektorius atokiausiuose Bendrijos regionuose susiduria su sunkumais, visų pirma su papildomomis išlaidomis prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais, dėl Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje pripažintam tam tikrų trūkumų, didžiąja dalimi susijusių su gabenimo išlaidomis į žemyninę Europą.

(2) Siekdama išlaikyti tam tikrų žuvininkystės produktų konkurencingumą lyginant su panašiais produktais iš kitų Bendrijos regionų, Bendrija žuvininkystės sektoriuje nuo 1992 m. taiko papildomų išlaidų kompensavimo priemones. 2003–2006 m. laikotarpiu taikomos prie-

monės nustatytos Tarybos reglamente (EB) Nr. 2328/2003 ⁽³⁾. Nuo 2007 m. būtina toliau taikyti papildomų išlaidų prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais kompensavimo priemones, remiantis Komisijos ataskaita Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

(3) Atsižvelgiant į skirtingas prekybos sąlygas atokiausiuose regionuose, į pagautų žuvų kiekių ir atsargų pokyčius bei rinkos paklausą, reikia leisti pačioms valstybėms narėms apibrėžti žuvininkystės produktus, už kuriuos galima gauti kompensaciją, jų didžiausius kiekius ir kompensavimo sumas iš bendros kiekvienai valstybei narei skiriamos sumos.

(4) Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti tam tikrų žuvininkystės produktų sąrašą ir jų kiekius bei kompensavimo sumas iš bendros valstybei narei skiriamos sumos. Joms taip pat turėtų būti leidžiama keisti kompensavimo planus, jeigu tai pateisinama besikeičiančiomis sąlygomis.

(5) Valstybės narės turėtų nustatyti kompensacijos sumą taip, kad ja galima būtų tinkamai padengti papildomas išlaidas, patiriamas dėl atokiausių regionų tam tikrų trūkumų, visų pirma – produktų gabenimo į žemyninę Europą išlaidų. Kad būtų išvengta pernelyg didelių kompensacijų, suma turėtų būti proporcinga papildomoms išlaidoms, kurioms padengti skiriama parama, ir joku būdu neviršyti 100 % gabenimo į žemyninę Europą ir kitų susijusių išlaidų. Dėl to reikėtų atsižvelgti į kitas valstybės intervencijos priemones, darančias poveikį papildomų išlaidų lygiui.

⁽¹⁾ 2007 m. balandžio 24 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 93, 2007 4 27, p. 31.

⁽³⁾ 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2328/2003, nustatantis papildomų išlaidų perkant tam tikrus žuvininkystės produktus iš Azorų, Madeiros, Kanarų salų ir Prancūzijos Gvianos bei Reuniono departamentų kompensavimo sistemą, taikomą dėl minėtų regionų atokumo (OL L 345, 2003 12 31, p. 34).

- (6) Norint tinkamai įgyvendinti šio reglamento tikslus ir garantuoti atitiktį bendrajai žuvininkystės politikai, paramą reikėtų skirti tik pagal jo taisykles pagautiems ir perdirbtiems žuvininkystės produktams.
- (7) Kad kompensavimo schema veiktų efektyviai ir teisingai, valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad paramos gavėjai būtų ekonomiškai gyvybingi ir kad įgyvendinimo sistema leistų nuolat taikyti schemą.
- (8) Kad kompensavimo schema būtų tinkamai stebima, atitinkamos valstybės narės turėtų teikti metines jos veikimo ataskaitas.
- (9) Kad būtų galima priimti sprendimą, ar reikia toliau taikyti kompensavimo schemą po 2013 m., Komisija, likus pakankamai laiko iki schemos galiojimo pabaigos, turėtų pateikti nepriklausomu įvertinimu pagrįstą ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.
- (10) Bendrijos išlaidos, numatytos skirti kompensavimo schemai, turėtų būti tiesiogiai finansuojamos iš Europos žemės ūkio garantijų fondo pagal 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽¹⁾ 3 straipsnio 2 dalies f punktą.
- (11) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (12) Tiesioginiam centralizuotam finansų valdymui įgyvendinti reikėtų taikyti 2006 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2003/2006, nustatantį išsamias su bendru žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimu susijusių išlaidų finansavimo iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) taisykles ⁽³⁾.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatoma schema 2007–2013 m. laikotarpiui, pagal kurią kompensuojamos 3 straipsnyje numatytos papildomos išlaidos, dėl tam tikrų tų regionų trūkumų patiriamos rinkos dalyviams prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais iš toliau išvardytų atokiausių regionų (toliau – kompensacija):

— Azorų salos,

— Madeira,

— Kanarų salos,

— Prancūzijos Gviana, ir

— Reunionas.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Taikant šį reglamentą vartojamas 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo ⁽⁴⁾ 1 straipsnyje pateiktas sąvokos „žuvininkystės produktai“ apibrėžimas.

3 straipsnis

Rinkos dalyviai

1. Kompensacija išmokama šiems rinkos dalyviams, kurie patiria papildomų išlaidų prekiaudami žuvininkystės produktais:

a) gamintojams;

b) 1 straipsnyje nurodytų regionų uostuose įregistruotų laivų savininkams arba valdytojams, ten dirbantiems, arba šių rinkos dalyvių asociacijoms; ir

c) perdirbimo bei prekybos sektoriaus dalyviams ir jų asociacijoms, patiriantiems papildomų išlaidų prekiaujant minimais produktais.

2. Atitinkamos valstybės narės imasi veiksmų, kad užtikrintų kompensaciją gaunančių rinkos dalyvių ekonominį gyvybingumą.

⁽¹⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 378/2007 (OL L 95, 2007 4 5, p. 1).

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽³⁾ OL L 379, 2006 12 28, p. 49.

⁽⁴⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1759/2006 (OL L 335, 2006 12 1, p. 3).

4 straipsnis

Reikalavimus kompensacijai gauti atitinkantys žuvininkystės produktai

1. Kiekviena atitinkama valstybė narė savo regionams, nurodytiems 1 straipsnyje, nustato reikalavimus kompensacijai gauti atitinkančių žuvininkystės produktų sąrašus ir šių produktų kiekius. Žuvininkystės produktų sąrašus ir kiekius galima nurodyti atskirai kiekvienam iš regionų, priklausančių vienai valstybei narėi.

2. Sudarydamos 1 dalyje minėtus sąrašus ir nustatydamos kiekius, valstybės narės atsižvelgia į visus svarbius veiksnius, pirmiausia į būtinybę užtikrinti, kad dėl kompensacijos nedidėtų poveikis biologiškai jautriems ištekliams, papildomų išlaidų lygį, gamybos ir prekybos kokybinius bei kiekybinius aspektus.

3. Žuvininkystės produktai, kuriems skiriama kompensacija, turi būti pagauti ir perdirbti pagal bendrosios žuvininkystės politikos taisykles dėl:

a) išsaugojimo ir valdymo;

b) atsekamumo;

c) rūšiavimo standartų.

4. Kompensacija neskiriama žuvininkystės produktams:

a) pagautiems trečiųjų šalių laivų, išskyrus žvejybos laivus su Venesuelos vėliava, žvejojantiems Bendrijos vandenyse;

b) pagautiems Bendrijos žvejybos laivų, kurie neįregistruoti kurio nors vieno iš 1 straipsnyje išvardytų regionų uoste;

c) importuotiems iš trečiųjų šalių;

d) gautiems iš neteisėtos, nedeklaruotos ir nereguliuojamos žvejybos.

b) punktas netaikomas, jeigu pagal šiame straipsnyje nustatytas taisykles tiekiamos žaliavos neužtenka turimiems perdirbimo pramonės pajėgumams atitinkamame atokiausiame regione.

5 straipsnis

Kompensacija

1. Kiekviena atitinkama valstybė narė savo regionams, nurodytiems 1 straipsnyje, nustato kompensacijos lygį kiekvienam iš 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktam žuvininkystės

produktui. Šis lygis gali būti nustatomas atskiriems regionams arba vienai valstybei narėi priklausantiems regionams bendrai.

2. Nustatant kompensaciją atsižvelgiama į:

a) kiekvieno žuvininkystės produkto papildomas išlaidas, patiriamas dėl atitinkamų regionų tam tikrų trūkumų, pirmiausia į išlaidas, patiriamas gabenant produktus į žemyninę Europą; ir

b) bet kokias kitas valstybės intervencijos formas, darančias poveikį papildomų išlaidų lygiui.

3. Papildomų išlaidų kompensacija yra proporcinga kompensuojamoms papildomoms išlaidoms. Papildomų išlaidų kompensavimo lygis tinkamai pagrindžiamas kompensavimo plane. Tačiau kompensacija jokių atvejų negali viršyti 100 % gabenimo ir kitų susijusių išlaidų žuvininkystės produktams, skirtiems žemyninei Europai.

4. Bendra kompensacijos suma per metus yra ne didesnė kaip:

a) Azorų salos ir Madeira: EUR 4 283 992;

b) Kanarų salos: EUR 5 844 076;

c) Prancūzijos Gviana ir Reunionas: EUR 4 868 700.

6 straipsnis

Pakeitimai

Atitinkamos valstybės narės gali keisti 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą reikalavimus kompensacijai gauti atitinkančių žuvininkystės produktų sąrašą bei šių produktų kiekius ir 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą kompensacijos lygį, atsižvelgdamos į besikeičiančias sąlygas ir nevirsydamos 5 straipsnio 4 dalyje nurodytų bendrų sumų.

7 straipsnis

Kompensavimo planų teikimas

1. Iki 2007 m. lapkričio 6 d. atitinkamos valstybės narės pateikia Komisijai 4 straipsnio 1 dalyje nurodytus sąrašą ir kiekius ir 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą kompensacijos lygį (toliau bendrai – kompensavimo planas).

2. Jeigu kompensavimo planas neatitinka šiame reglamente nustatytų reikalavimų, Komisija per du mėnesius prašo valstybės narės atitinkamai pakeisti planą. Tokiu atveju valstybė narė pateikia Komisijai pakeistą kompensavimo planą.

3. Jeigu Komisija nepateikia atsakymo per dviejų mėnesių laikotarpį nuo 1 ir 2 dalyse minėto kompensavimo plano gavimo dienos, kompensavimo planas laikomas patvirtintu.

4. Jeigu valstybė narė daro pakeitimus pagal 6 straipsnį, ji pateikia Komisijai pakeistą kompensavimo planą, o 2 ir 3 dalyse nustatyta procedūra taikoma *mutatis mutandis*. Pakeistas planas laikomas patvirtintu, jeigu Komisija per keturias savaites nuo pakeisto kompensavimo plano gavimo dienos nepateikia atsakymo.

8 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Kiekviena atitinkama valstybė narė rengia metinę kompensavimo schemos įgyvendinimo ataskaitą ir pateikia ją Komisijai iki kiekvienų metų birželio 30 d.

2. Iki 2011 m. gruodžio 31 d. Komisija, remdamasi nepriklausomu įvertinimu, pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui kompensavimo schemos įgyvendinimo ataskaitą, prireikus kartu pateikdama pasiūlymus dėl teisės aktų.

9 straipsnis

Finansinės nuostatos

1. Valstybių narių patirtos išlaidos pagal šį reglamentą laikomos išlaidomis, apibrėžtomis Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 2 dalies f punkte.

2. Įgyvendinant 1 dalį taikomas Reglamentas (EB) Nr. 2003/2006.

10 straipsnis

Kontrolė

Valstybės narės priima reikiamas nuostatas, kad būtų užtikrintas šiame reglamente nustatytų reikalavimų laikymasis ir operacijų teisingumas.

11 straipsnis

Išsamios taisyklės

Išsamios šio reglamento taikymo taisyklės gali būti priimamos laikantis 12 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

12 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Žuvininkystės produktų vadybos komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

13 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Jeigu valstybės narės pateikė Komisijai prašymus dėl pakeitimų pagal Reglamento (EB) Nr. 2328/2003 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, dėl kurių iki 2006 m. gruodžio 31 d. nepriimtas joks sprendimas, tiems prašymams ir toliau taikomas to reglamento 8 straipsnis.

2. 9 straipsnio nuostatos taikomos išlaidoms, kurias valstybės narės patyrė pagal Reglamentą (EB) Nr. 2328/2003 ir apie kurias pranešė Komisijai po 2006 m. spalio 15 d.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gegužės 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. GLOS